

IFP
www.ipfe.org

INSTITUTT FOR FAMILIE POLITIKK

Isabel Hillestad

isabelhillestad@ipfe.org

+47 9228 3211

IFP er en norsk datterorganisasjon av det spanske Instituto de Política Familiar (IPFE), som uavhengig av offentlige instanser, politiske partier eller religiøse organisasjoner arbeider for å fremme og forsvare familieinstitusjonen og dens medlemmer overfor samfunnet og overfor staten, ved å utføre analyser og komme med alternativer til og løsninger på de problemer familien i dag stilles overfor. IPFE har datterorganisasjoner i flere land i EU og i Latin-Amerika og har spesiell rådgivende status i FNs Økonomiske og Sosiale Råd.

(Postadresse Norge: IFP v/Hillestad, Haldenveien 4B, 1367 Snarøya)

Det kongelige barne-, likestillings og inkluderingsdepartement
Postboks 8036 Dep

0030 OSLO

Drammen, 16.2.2012

20/2 - 2012
2011/04608 - 36

Uttalelse til høringsnotatet *Midlertidig forskrift om anerkjennelse av farskap fastsatt i utlandet for barn født av surrogatmor i utlandet.*

IFP engasjerte seg mot den nye ekteskapsloven før den ble vedtatt i 2008 og ønsker derfor også å komme med en uttalelse om *Midlertidig forskrift om anerkjennelse av farskap fastsatt i utlandet for barn født av surrogatmor i utlandet.*

IFPs utgangspunkt for engasjement mot den nye ekteskapsloven var og er fortsatt barnets beste. Barnet har rett til kjennskap og omsorg fra sine biologiske foreldre. (Barnekonvensjonen artikkel 7.1) Vi mener likevel at det biologiske prinsippet må vike for eksempel p.g.a død, omsorgssvikt eller andre forhold. Surrogati er et systematisering av brudd mot denne grunnleggende rettighet og kommer dermed inn under "andre forhold".

Vi ser ikke at departementet tar oppgjør med surrogatiindustrien, som det kunne begynt å gjøre med denne forskriften. Forskriften burde advare alle som tenker på surrogati, ved å nekte å godta denne type farskap, om den er aldri så biologisk. Det beste ville være å la de barna som er i Norge, bli adoptert av ektepar (mann og kvinne) som står i adopsjonskø. Da vil barna få en sann omsorg, og fristelsen enkelte norske menn (og kvinner) føler for å bruke surrogatmor i utlandet vil forsvinne.

Forslaget slik det nå foreligger har flere svakheter:

§ 2.1: Alle uttrykk som er brukt er altfor uklare, både *dom*, *administrativ avgjørelse*, *kompetent myndighet* og *utpeker* er vage uttrykk. Vil departementet godta dom i shariadomstol i et muslimsk land der sharia er landets offisielle lovverk? Eller dom fra stater som ikke har ratifisert FNs barnekonvensjonen?

§2.2: Surrogatmors identitet skal være kjent. Likevel åpnes det for godkjenning ved skjønn også ved ukjent identitet.

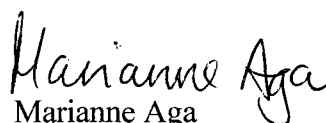
§3: Til syvende og sist kan alle ovenstående kriterier settes til side hvis det foreligger ”særlige grunner”. Skal dette avgjøres ved skjønn?

§5: Forskriften går utover det barneloven gir hjemmel for. Vi mener at forskriftens rettslige innhold må behandles av Stortinget. Det er ikke hensiktsmessig/riktig at det er et organ som Arbeids- og velferdsetaten ved NAV Internasjonalt som skal avgjøre om et farskap fastsatt i utlandet skal anerkjennes i Norge.

Forslaget bærer preg av å være en indirekte aksept av kjøp og salg av barn i utlandet, og vi synes det er en dårlig løsning på et umenneskelig og stadig økende problem internasjonalt. Vi oppfordrer departementet til å ta et tydelig oppgjør med denne handelen, allerede med denne forskriften, i stedet for å stilltiende godta den og dermed bidra til ringeakt for norsk lov.

Isabel Hillestad
Leder

Marianne Aga
Informasjonsansvarlig